

tilsammen 3,230,000 Kr.; til faste Anlæg, som altsaa kunne dækkes dels ved Laan, dels uden Laan, alt eftersom Kassens Tilstand tilsteder det, og Regeringen kan enes med Rigsdagen derom, er for Gedser—Warnemünde 990,000 Kr., for Holstebro—Herning 2,375,000, for Viborg—Herning 2,350,000 og for Langaa—Silkeborg 2,785,000 Kr., til Esbjerg Station 1,150,000, til Korsør Banegaards Areal 1,900,000 Kr., tilsammen 11,550,000 Kr., altsaa i alt 14,780,000 Kr., en ret betydelig Udgift, men som efter Hensyn til den Maade, hvorpaa den kan tilvejebringes, og fremfor alt under Hensyn til de væsentlige Goder for Udviklingen af Landets Vel, som denne Lov vil give, dog ikke er anderledes, end at man, tror jeg, vil være glad ved denne Lov som en god og nyttig Lov. Jeg tillader mig at anbefale Indstillingerne.

Sloth: Inden Aften er denne Indstilling, der her er gjort fra Fællesudvalget, rimeligvis vedtagen af begge Ting, og i Løbet af faa Dage er Indstillingen jo Lov og foreligger altsaa som en Kendsgerning. Over for Kendsgerninger er det jo saare lidet frugtbringende at argumentere, selv om man er nok saa utilfreds med Resultatet, og selv om man synes, at det er nok saa uheldigt og uretfærdigt. Man staar sig da i Reglen bedst ved at resignere og undertvinge sine Følelser, og jeg for mit Vedkommende skal gøre det saa godt, jeg formaar. Men jeg har dog den Tro, at der ikke findes ret mange her i dette Ting, som ikke ville indrømme, at det i det mindste er en noget haard Behandling, den Kreds, jeg repræsenterer, faar, naar det Forslag, som her foreligger, bliver vedtaget som Lov. For denne Kreds' Vedkommende foreligger der en Lov, vedtagen for 6 Aar siden, hvorefter Banen skulde gaa væsentligst i samme Retning, som hele Jærnbaneudvalget i Slutning af 70erne var enig om, at Forbindelsen skulde ske, nemlig ad den korte Midtlinie, ganske vist som Privatbane, men saaledes at den dog i alt Fald skulde have Statsbanekarakter, og Banen vilde da komme til at gaa midt gennem Kredsen; denne Lov har Egnen gjort overordentlig store Tilbud for at faa ført ud i Livet, men dens Gennemførelse er det lykkedes at hindre ved Hjælp af Købstadinteresser og ved Hjælp af private Interesser og paa Grund af politiske Interesser. Men skønt denne Lov ikke udløber før om fire Aar, anlægges man nu 2 Statsbaner uden om denne Kreds og saa tæt op til den vedkommende Bane, at de

komme til at gaa paa hver sin Side af Kredsen's Ydregrænser, uagtet man har maattet indrømme, at den i Loven af 1894 foreslaaede Linie kunde overflødiggøre de 2 andre for den gennemgaaende Trafik, idet denne korte Linie vilde faa den største lokale Trafik og som Følge deraf ikke alene være en Besparelse for Statskassen af ca. 8 Mil, men tillige selvfølgelig ikke vil bebyrde Statskassens Budget i Fremtiden med Driftsudgifter. Den eneste, der har gjort Indsigelse mod den økonomiske Side af dette Forslag, er den højtærede Minister, som jeg for øvrigt ser ikke er til Stede her i Dag. Men jeg tror for øvrigt, at den ærede Ministers Modstand i den Henseende bundet nærmest i Ukendskab til Forholdene, og den Dag, den ærede Minister faar Viborg—Herning-Banens Regnskab at gennemskue, tror jeg sikkert, han vil indse, at mine Udtalelser vare rigtige, og maaske vil han erkende det længe før. Som sagt, jeg synes, jeg har Ret i, at det er en haard Behandling for en Kreds at være Genstand for, at Staten skal ofre saa store Summer for at komme uden om den naturlige Linie og kun af Hensyn til By- og private Interesser. Det er for mig et tungt Ansvar at være Repræsentant for en Kreds under slige Forhold. Men i øvrigt, da der ikke hverken her i Salen eller i Udvalgene — i alt Fald ikke i nogen nævneværdig Grad — er gjort Indsigelse imod den økonomiske Beskaffenhed med Hensyn til disse forskellige Linier, og da Resultatet forud er givet, er det en Selvfølge, at jeg ikke finder Grund til for nærværende Tid at komme ind paa en længere Omtale.

Jeg er selvfølgelig nødsaget til at bøje mig for disse Kendsgerninger, men jeg vil ikke undlade at bemærke, at det Resultat, der er fremkommet, er i første Linie fremkommet ved Jærnbanekommissionens Arbejde, og jeg ønsker med det samme lige at gøre opmærksom paa, hvilke overordentlige Farer der under visse Omstændigheder kan ligge i en Kommissions Arbejde. Jeg vil ganske rolig bede ærede Medlemmer gennemgaa Navnene paa den Kommission, der var nedsat; saa vil De se, at Kommissionen næsten udelukkende repræsenterer Byerne, og til Byrepræsentanter regner jeg i det allervæsentligste Amtmændene; thi det viser sig saa at sige Gang paa Gang, at Amtmændene have fortrinsvis Interesse for Købstæderne. Og det er jo navnlig klart for alle her i Tinget, at Kommissionen ikke i fjerneste Maade har sat sig til Opgave at undersøge den økonomiske Side af Sagen over for Statskassen.